

ЗМІСТ УПРАВЛІННЯ РЕАЛІЗАЦІЄЮ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Економічні процеси, що відбуваються в Україні протягом останніх років, спричиняють суттєві зміни умов господарювання вітчизняних підприємств. Через розширення товарної пропозиції, зростання вимог споживачів щодо її якості та різноманіття, розвиток інституціональної інфраструктури, поступове усунення бар'єрів для входження іноземних компаній успіх будь-якого підприємства залежить від його можливостей створювати певні вигоди (цінність) для споживачів, власників, інших суб'єктів контрактних відносин. І хоча сфера інтересів для кожної групи зацікавлених сторін суттєво різниться, проте їх баланс забезпечується за допомогою механізму формування такого роду цінностей, в основі якого – потенціал підприємства. Саме останній визначатиме унікальність пропозиції підприємства, його здатність до створення умов для розвитку.

Реалізація ресурсного потенціалу забезпечує більшу пропозицію цінності, якщо взаємодія, формування та розвиток його елементів відбуваються узгоджено. Наприклад, надмірні матеріально-технічні можливості за обмежених ринкових або маркетингових призводять до незбалансованості в структурі потенціалу та неефективного використання інвестованого капіталу. Високий рівень кадрового потенціалу за відсутності організаційних можливостей для його відповідної реалізації жодним чином не посилює ринкові можливості підприємства.

Реалізація ресурсного потенціалу підприємства є слабкоструктурованим процесом через:

- стохастичний характер розвитку зовнішнього середовища, яке сприймає та пред'являє попит на створювану підприємством цінність або не сприймає її та зменшує кількість трансакцій з підприємством;

- нерівномірність процесів управління потенціалом в часовому просторі у розрізі його структурних елементів, коли реалізація одного елементу може супроводжуватися формуванням та одночасною реалізацією іншого.

Тому виявлення ступеня відхилення від бажаного стану реалізації ресурсного потенціалу є логічним елементом циклу управління та вирішується за допомогою механізму оцінки реалізації ресурсного потенціалу.

Кожен елемент ресурсного потенціалу характеризується

певною цінністю щодо досягнення цілей підприємства. Узгодження цінності різних елементів, побудова їх ціннісної ієрархії таким чином, щоб найбільшою мірою проявлялися позитивні синергійні ефекти, дозволяє ідентифікувати дійсно цінні та унікальні ресурси, здатності та компетенції, а також посилює цінність пропозиції підприємства взагалі. Формування або розвиток нових елементів ресурсного потенціалу можна вважати доцільним, якщо їх внесок збільшує цінність загального потенціалу підприємства. Так, наприклад, розширення технічного або маркетингового потенціалу може бути пріоритетним завданням розвитку тільки за умов, що воно призведе до збільшення ринкових можливостей підприємства або будь-яким іншим чином сприятиме досягненню цілей підприємства (принцип ціннісних пріоритетів).

Максимізація створюваної цінності не знаходиться в прямій залежності від темпів нарощення ресурсного потенціалу, а може бути зумовлена його оптимізацією. Тому в управлінні реалізацією ресурсного потенціалу актуальності набирають процеси комбінування різних сполучень ресурсів, які зумовлюють зміни в обсязі пропонованої цінності.

Досягнення сформульованої мети вимагає вирішення широкого кола завдань управління реалізацією ресурсного потенціалу підприємства, в числі яких основними є такі:

- 1) забезпечення досягнення цілей підприємства за рахунок виявлення ефективних комбінацій його ресурсів;
- 2) розподіл ресурсів між елементами потенціалу з огляду на стратегії розвитку підприємства;
- 3) забезпечення взаємозв'язку між елементами потенціалу в процесі створення цінності підприємством;
- 4) сприяння міжфункціональній координації елементів ресурсного потенціалу, задіяних в різних процесах створення цінності підприємством;
- 5) формування організаційної культури, орієнтованої на пошук і реалізацію можливостей розвитку підприємства.

Сформульовані концептуальні положення управління реалізацією ресурсного потенціалу підприємства описують зміст, цілі і характер такої діяльності та спрямовані на забезпечення її результативності. Їх відповідність вимогам «системності, повноти, динамічності, цілісності та комплексності» забезпечує умови життєздатності розробленої управлінської концепції і визначає логіку подальшого дослідження.